

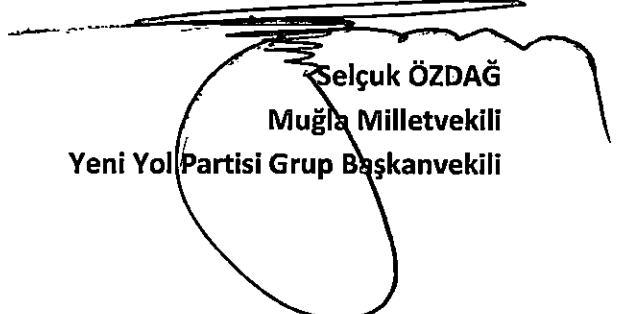
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye, AK Parti iktidarının uyguladığı politikalar nedeniyle her alanda ciddi bir çöküş yaşamaktadır. 2017 anayasa değişikliği ardından yürürlüğe giren Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile ekonomiden, eğitime, güvenlikten yargıya, sığınmacı ve kaçak sorunundan aile, gençlik ve dezavantajlı kesimlere, dış politikadan tarım ve hayvancılığa, emeklilerin durumundan çalışanların yaşadığı yıkıma kadar neredeyse her alanda devasa sorunlarla karşı karşıya kalınmıştır. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile birlikte her alanda büyük atılımların yapılacağı, bürokrasinin azaltılacağı, iş ve uygulamaların daha hızlı ve verimli bir şekilde yürütüleceği, refah seviyemizin artacağı dile getirilmişti. Sonuç olarak vaat edilen hiçbir söz yerini bulmadığı gibi, önceki yıllarda hayata geçirilmiş görece olumlu bazı uygulamalar da rafa kaldırılmış, kurumların içi boşaltılmış, liyakatli kadrolar tasfiye edilmiş, ülkemizin stratejik konuları gününbirlik politikalar ile yaz-boz tahtasına dönüştürülmüş ve ihale mevzuatı değişiklikleri, yine yandaşlara sağlanan istisna-muafiyetler ile bunlara kaynak sağlama adına getirilen kanunsuz ve adaletsiz vergiler yüzünden toplum siyasi olduğu kadar ekonomik olarak da baskı altına alınmıştır. Sabah erken kalkanın darbe yaptığı üçüncü dünya ülkeleri gibi, aklına fikir gelenin yeni ve absürt vergiler koyduğu bir üçüncü dünya ülkesi konumuna düşürülen bir ülke haline getirildik.

Yurt dışından gelmesi hesap edilen sermayenin ülkemize doğrudan ve dolaylı olarak istihdam sağlayacağı dillendirilmişti. Yurt dışından kalıcı ve yatırım amaçlı sermaye gelmediği gibi yurt içindekilerin de tedrici olarak gittiği bir gerçeklikle karşı karşıyayız. Özellikle CHS ile birlikte söz konusu vaat ve sözlerin yerini bulmaması ve yukarıda izah edilen sebepler yüzünden milli firmalarımızın dahi üretim merkezlerini yıllara sari olarak yurt dışına kaydardıklarını görüyoruz. Enflasyon ve kur baskısı nedeniyle başta tekstil ve konfeksiyon sektörü olmak üzere birçok sektörde sıkıntılı bir süreç yaşandığı istatistiklere yansımaktadır. Özellikle ihracat yapan firmalar, KKM ile baskılanan döviz, girdi ve işçilik maliyetlerinin devasa boyutlara ulaşması ve hammadde temininde çekilen zorluklar nedeniyle mesela sadece 2024 yılında tekstil sektöründe maliyetlerin %120 arttığı ifade edilmektedir. Faizler bu dönemde %70-80'lere çıkmış, şimdilerde ise yüzde elliler ile dünyanın en yüksek faiz oranları ile muhatap olan bir reel sektör gerçeği karşımızda durmaktadır. Böyle bir durumda üretim yapmanın imkansız hale geldiği, sabah akşam uygulamaya konulan yeni vergilere birçok firma ve yatırımcı maalesef konkordato ve iflas kararları almak zorunda bırakılmıştır. Bu sebeple yurt dışından gelecek sermaye ve üretim yatırımlarını beklerken milli firmaların yurt dışına çıkması, üretimi yatırımlarını girdi ve işçilik maliyetlerinin daha uygun olduğu, vergilendirmenin daha düşük oranlarda uygulandığı Mısır ve balkan ülkelerine taşınması ülke ekonomisi için ciddi bir soruna dönüşmüştür. Bunun doğal sonucu olarak işten çıkarmaların arttığı, ekonomik sıkıntıların dalga dalga yayıldığı bir Türkiye gerçeği ile karşı karşıya kalmaktayız.

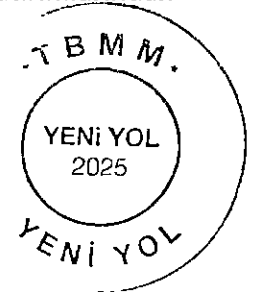
Ülke ve ekonomi yönetiminin iş bilmez ve art niyetli politikaları ile adaletsiz ve absürt vergi düzenlemeleri yüzünden özellikle ticaret ve sanayi sektöründe yaşanan devasa sorunların toplumun tamamında yarattığı huzursuzluk ile bunun sebep olduğu sosyal dengesizlikler ve söz konusu sektörlerde yaşanan daralmaların etkilerinin belirlenmesi ile alınacak tedbirlerin tespiti amacıyla, Anayasamızın 98'inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddelerine uyarınca Meclis Araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim. **18.06.2025**

Selçuk ÖZDAĞ
Muğla Milletvekili
Yeni Yol Partisi Grup Başkanvekili

GEREKÇE:

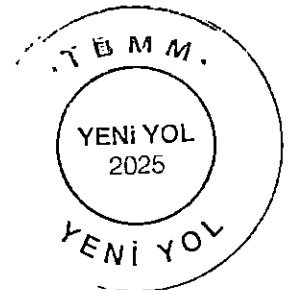
Türkiye, AK Parti iktidarı eliyle kontrollü ve bilinçli bir yoksullaştırma siyaseti uygulayarak ülkemizi ve halkımızı büyük bir çıkmaza soktuğu, bunun olumsuz etkilerinin her alana sırayet ettiği bir kara döneme girmiştir. Bu cenderenin altında ezilen geniş halk kesimlerinin üzerindeki baskı ve maruz kaldıkları adaletsizlik duygusu ciddi travmalara sebep olmaktadır. Ülkenin üretim ve dolayısıyla refaha açılan kapısı ticaret, sanayi ve katma değeri yüksek yeni teknolojik gelişmelerdir. Son yıllarda özellikle Sanayi Sektöründeki Daralma ve bunun sebep olduğu Ekonomik İstikrar Sorunları Ülkemiz ekonomisini ciddi bir varoluş sorunu ile karşı karşıya bırakmıştır.

Pandemi süreci ile başlayan yüksek enflasyon ve son yıllardaki yanlış ekonomik politikalar ve yüksek faiz oranları ile KKM, Carry Trade gibi akla ziyan icraatlar ülke ekonomisine "batan geminin malları" muamelesi yapılmasına neden olmaktadır. Enflasyon, tüketici fiyatlarındaki fahiş artışlar, yüksek faizler firmaları doğal olarak kredi kullanımını zorlaştırmış, ekonomik büyümeyi frenlemiştir. 2025'in ilk çeyreğinde yüzde 2'lik büyüme gerçekleşmiş olsa da bu oran son 5 yılın en düşük çeyreklik performanslarından biridir. OVP hedefi olan yüzde 4 büyümeye ulaşmak için yılın kalanında ortalama yüzde 4,6 büyüme gerekmekte ancak mevcut ekonomik koşullar bu hedefi tutturmayı zorlaştırmaktadır. Tüketim tarafında ise önemli bir yavaşlama başlamış, büyümeye katkısı 2024'teki 5,9 puandan 2025'te 1,7 puana inmiştir. Bu tablo, halkın alım gücünün düşmesinde ve ekonomik büyümedeki zayıflama eğiliminin açık göstergesidir. Sanayi sektörü 2025'in ilk çeyreğinde yüzde 1,8 oranında daralmış, son üç yılda sadece yüzde 2 büyüebilmiştir. Bu büyüme hızı ekonominin genel performansının çok gerisindedir ve 11 çeyrekte 7'sinde daralma yaşanması ise endişe verici boyutlardadır. Sanayideki daralma, artan maliyetler, döviz kuru dalgalanmaları ve yüksek faiz oranları nedeniyle kâr marjlarının daralması ile birleşmektedir. Bu olumsuz koşullar yatırım kararlarını olumsuz etkileyerek, firmaların yatırımlarından vazgeçmesine yol açmıştır.

Mesela, organize sanayi bölgeleri Türkiye ekonomisinin yaklaşık %41'ini oluşturmaktadır. Buradaki üretim ve inovasyonun hem niceliksel hem niteliksel olarak ekonomiye ciddi katkı sağladığı bilinmektedir. Ancak, ekonomik zorluklar nedeniyle bu bölgelerdeki sanayiciler de yatırımlarını kısıtlamakta, bu da genel sanayi üretiminde daralmaya neden olmaktadır. Tekstil sektörü, Türkiye sanayisinin kırılganlığının en somut örneklerinden biridir. Türkiye ekonomisinin istihdam ve ihracat lokomotiflerinden biri olan tekstil sektöründe 2022'nin sonundan bu yana, 7 bin 96 firma kaybı ve 298 bin işgücü kaybı yaşamıştır. 2023 yılı itibarıyla tekstil sektörünün 276 konkordato başvurusu ile en riskli ikinci sektör olarak öne çıkması da sektördeki riskin büyüklüğünü ortaya koymaktadır. 2025'in ilk dört ayında hazır giyim ve konfeksiyon sektör ihracatı, bir önceki yılın aynı dönemine göre yüzde 6 azalarak 5,41 milyar dolara 2 gerilemiş; tekstil sektörü ihracatı ise yüzde 8 düşüşle 3,86 milyar dolara inmiştir. Sektörlerin toplam sanayi ihracatındaki payı yüzde 9,6'ya, Türkiye genel ihracatındaki payı ise yüzde 3,4'e gerilemiştir. Hükümetin sağladığı istihdam teşvikleri, KOBİ'lerle sınırlı kalması sebebiyle sektördeki küçülmeyi durduramamıştır. Sanayide küçülme ve yatırımların azalması, istihdam piyasasında da olumsuz etkiler yaratmaktadır. Görünür işsizlik oranı nisanda yüzde 8,6'ya yükselmiş, âtil işgücü oranı ise yüzde 32,2 gibi tarihi bir seviyeye ulaşmıştır. Her üç çalışabilir kişiden biri işsiz konumundadır; bu durum sanayide, tarımda ve hizmetlerde üretimin yavaşlaması ve istihdamın daralmasıyla paralellik göstermektedir. İşsizlik oranı yükselirken, çalışanların üzerindeki baskı artmıştır.

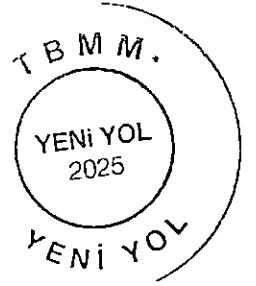
Artan iş yükü, sosyal ve ekonomik maliyetleri yükseltirken, çalışma koşulları konusunda kapsamlı reform ihtiyacını da gözler önüne sermektedir. Türkiye'nin büyüme dinamiklerinde dış ticaretin katkısı da giderek azalmaktadır. 2025 ilk çeyrekte net dış ticaret katkısı negatif (eksi binde 6) olmuştur. Türkiye ekonomisi, 2025 ilk çeyrek büyümesi ile kısmi bir canlanma gösterse de sanayi sektöründeki daralma ve yatırımlardaki erime, büyümenin sürdürülebilirliğini tehdit etmektedir. Artan işsizlik oranları ve daralan talep, ekonomik yapının kırılganlığını derinleştirmektedir. Sanayide yaşanan daralma, Türkiye ekonomisinin temel üretim ve katma değer kaynaklarından biri olan sektörün yatırımlarını ve kârlılığını ciddi biçimde olumsuz etkilemektedir. Ekonomide yaşanan bu kırıma ve çöküşün temelinde yatan sebebin ise siyasi istikrarsızlık ve art niyetli yönetim anlayışı olduğu su götürmez bir gerçektir. Bunun en can alıcı örneği 19 Mart'tan itibaren yaşanan gelişmelerdir. Bu tarihte siyasi olduğu kesin olan saiklerle başlatılan operasyonların birkaç aylık dönemde ülkeye maliyeti 2 trilyon lirayı geçmiştir. Yine fazladan ödenmek zorunda kalan faiz yükü yıllık 550 milyar TL. olmuş, dış borca eklenen 500 milyar TL. ve reel büyüme de yaşanan 600 milyar TL. kayıp. Dolardaki artışla birlikte KOİ projeleri için ödenecek 150 milyar TL. de bonusu olsa gerek.

Geçtiğimiz Kurban Bayramı'nda Türkiye'de ilk defa enerji üretiminde fazlalık yaşanması ise bir başka yakıcı sorunla karşı karşıya olduğumuz gerçeğini gözler önüne sermiştir. Bir başka ifadeyle üretilen enerji tüketilen enerjiyi geçmiştir. TEİAŞ'ın, yenilenebilir dahil, üretim kapatma talimatı verdiğini de hatırlatalım.

İlk bakışta olumlu görünen bu gelişme, aslında fabrikaların üretimi durdurmasından başka mana içermemektedir. Üretim maliyetlerinde artış ve kredi yokluğu nedeniyle fabrikaların üretimi yavaşlatmasından bahsediyoruz. Normalde bayramlarda üretimin yavaşlaması rutin olsa da bu defa tamamen durması reel sektörün içinde bulunduğu krizin en somut yansımasıdır.

Ezcümle; Umutsuzluk ve ülkeye aidiyet duygularını örseleyen bu nevi yanlış siyasi ve ekonomi politikaları ile adaletsiz vergi düzenlemeleri başta olmak üzere reel sektörü ve dolayısıyla halkımızın tamamını buhrana sokan söz konusu ekonomi politikaların irdelenmesi, reel sektörde daralmaya ve hatta bitmesine neden olan nedenlerin araştırılması ve çözüm yollarının ortaya konulması ve yapılması gereken çalışmaların belirlenmesi amacıyla Meclis Araştırması açılması önem arz etmektedir.

SN	MİLLETVEKİLİ ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
1	SADULLAH KISACIK	ADANA	
2	İDRİS ŞAHİN	ANKARA	
3	MESUT DOĞAN	ANKARA	
4	SADULLAH ERGİN	ANKARA	
5	ŞERAFETTİN KILIÇ	ANTALYA	
6	CEMALETTİN KANİ TORUN	BURSA	
7	MEHMET ATMACA	BURSA	
8	SEMA SİLKİN ÜN	DENİZLİ	
9	ERTUĞRUL KAYA	GAZİANTEP	
10	NECMETTİN ÇALIŞKAN	HATAY	
11	BÜLENT KAYA	İSTANBUL	
12	DOĞAN DEMİR	İSTANBUL	
13	ELİF ESEN	İSTANBUL	
14	HASAN KARAL	İSTANBUL	
15	MEDENİ YILMAZ	İSTANBUL	
16	MUSTAFA KAYA	İSTANBUL	
17	BİROL AYDIN	İSTANBUL	
18	MUSTAFA BİLİCİ	İZMİR	
19	İRFAN KARATUTLU	KAHRAMANMARAŞ	
21	MEHMET EMİN EKMEK	MERSİN	
22	SELÇUK ÖZDAĞ	MUĞLA	
23	MEHMET KARAMAN	SAMSUN	
24	CEM AVŞAR	TEKİRDAĞ	

